

150 de povești din grădina zoologică

1. Bun venit la grădina zoologică!

Girafa Săndel intră pe poartă, destul de timorată. Călătorise două zile întregi pentru a ajunge la noul ei sălaș. Nu mai pășise vreodată pe aici; până acum văzuse acest loc doar în poze. Intrarea era exact la fel ca în fotografia pe care și acum o ținea strâns în mână: se intra pe o poartă mare cu gratii, iar în fundal se vedeau copacii, bazinele și căsuțele celorlalți locuitori ai grădinii zoologice. De cum își făcu intrarea la zoo, girafa Săndel începu a străbate lungul și întortocheatul drum, când observă că cineva o spionează din dosul copacilor și al căsuțelor. Dar ori de câte ori încerca să-și îndrepte pașii în direcția lor, capetele care îl spionau dispăreau brusc. Girafa Săndel nu mai știa ce să mai creadă...

— Sunt girafa Săndel, noul locatar al grădinii zoologice! strigă în gura mare micuța girafă. Arătați-vă! Aș vrea să vă cunosc!

Dar în zadar... nu se arăta nimeni, așa că, un pic dezamăgită, girafa Săndel merse mai departe. Deodată observă o tăbliță, pe care cineva desenase o girafă. Tăblița indica locul girafelor spre stânga. Săndel luă curba la stânga și văzu imediat pe cineva într-acolo. Grăbi pasul, cu gândul că e o altă girafă, care nu se va feri de priririle ei.

— Salut! Sunt girafa Săndel, noul locatar al grădinii zoologice! o salută ea.

— Salut! îi răspunde cealaltă girafă. Te așteptam. Ai primit fotografia cu grădina zoologică? Eu ți-am trimis-o. Sunt girafa Ela.

Girafa Săndel se bucură nespuns de primirea călduroasă și se apropie de girafa Ela. Abia începură ele să vorbească, că apărură și capetele care o spionaseră cu puțin timp înainte. Girafa Ela îi chemă pe curioșii locatari și făcu prezentările.

Și uite-așa, își cunosc Săndel noii prieteni de la grădina zoologică.

2. Noii prieteni ai girafei Săndel

Trecuseră deja două zile de când girafa Săndel sosise la grădina zoologică. Locuia împreună cu girafa Ela într-una dintre căsuțe. Aveau o căsuță mare, confortabilă, făcută într-atât de înaltă, încât girafa Săndel să nu dea cu capul, deși era mai înaltă decât Ela. Cele două girafe stabiliseră, cu o zi înainte, împreună cu ceilalți locuitori ai grădinii zoologice, să vină după micul dejun, ca să-i prezinte cu toții girafei Săndel grădina zoologică. Nu

bine terminaseră girafele Săndel și Ela de luat micul dejun, că și apărură cei doi lei, Felix și Filip. În urma lor ajunse elefantul Albert și, nu peste mult timp, își făcură apariția și tigroaica Tigra și tigrlul Tomiță.

— Ne-am întâlnit adineaori cu Michi, Vichi și Achi, prietenele noastre, maimuțele, îi înștiință tigrlul Tomiță, care vă transmit că ni se vor alătura pe drum.

— Dar unde e Cora elefanțica? I-a întrebat tigroaica Tigra pe elefantul Albert, care, îndreptându-se de spate, ca să pară și mai masiv, răspunse pe un ton mândru:

— Puiul nostru, Trompețel, s-a trezit tocmai când am plecat eu; acum își ia probabil micul dejun, așa că ne roagă să trecem și pe la ea. Își dorește tare mult să o cunoască mai bine pe girafa Săndel.

Girafa Ela începu să grăbească micul grup de prieteni, ca să o ia din loc cât mai curând. Girafa Săndel se uita de jur împrejur, străduindu-se să observe cât mai bine toate detaliile. Văzu mulți copaci și multe tufișuri de-a lungul drumului întortocheat; pe undeva se zărea și o mică pădurice. Tocmai o privea în depărtare, închipuindu-și ce bine s-ar putea sătura și răcori acolo, când brusc îi sări ceva în față. Și nu unul singur, ci trei.

— Salutare, salutare! strigară deodată cele trei maimuțe,

în timp ce țopăiau încântate în fața girafei Săndel, apoi în jurul ei; ba, mai mult, de bucuroase ce erau i-au sărit și în cârcă și abia apoi se gândiseră să se prezinte:

— Noi suntem Michi, Vichi și Achi, cele trei maimuțe năzdrăvane.

Girafa Săndel se bucură să le vadă, imaginându-și din prima clipă că se vor distra de minune împreună. Și cum mergeau ei așa, mai departe, au zărit-o la un moment dat pe elefanțica Cora, cu micuțul ei Trompețel.

— Priviți într-acolo! Sunt Cora și Trompețel, îi șopti Ela încântată lui Săndel la ureche.

Girafa Săndel se îndreptă împreună cu ceilalți spre curtea elefanților, ca să petreacă și acolo puțin timp.

Cora s-a bucurat nespuse de mult s-o primească în vizită pe girafa recent sosită la Zoo, așa că a omenit-o cum a știut ea mai bine, cu tot felul de bunătați, simțindu-se minunat în compania sa.

3. Elefăntelul Trompețel

Elefăntica Cora tocmai se ocupa de puițul ei. Elefăntelul Trompețel nu de mult se trezise, își terminase deja de luat micul dejun, doar că nu avea stare ca mămica lui să-i șteargă boticul și trompa.

— Trompețel! Își dojeni elefăntica puițul. Oaspetele nostru a și sosit, iar tu trebuie să te porți frumos!

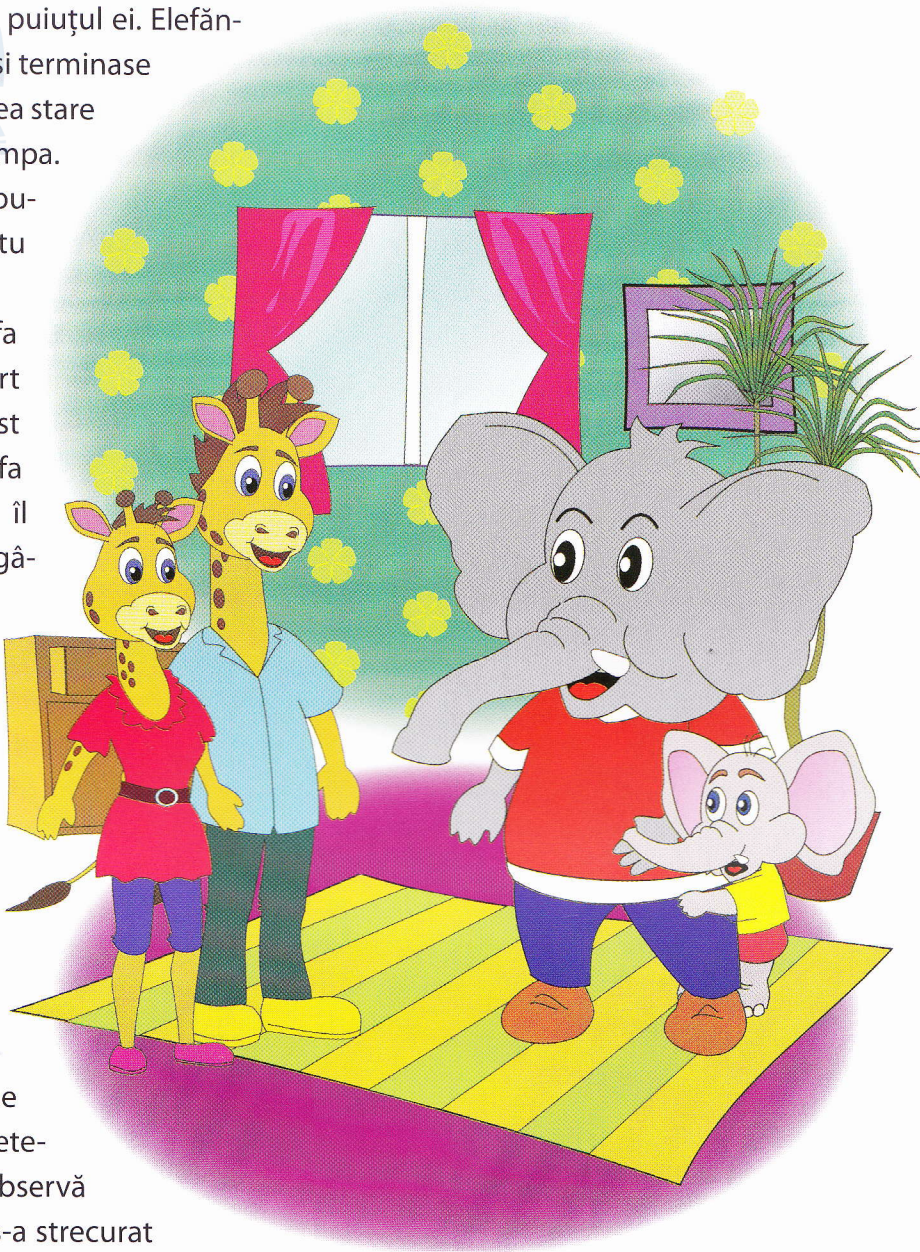
Tocmai în acea clipă sosiră girafa Săndel și camarazii săi. Elefantul Albert îl prezintă pe Săndel familiei sale. Acest lucru o încântă foarte mult pe girafa Săndel, iar pe elefăntelul Trompețel îl îndrăgi din prima clipă. Se aplecă cu gâtul-i lung asupra lui și cu nasul îi ciufuli elefăntelului cele câteva fire de păr din vârful capului. La început Trompețel s-a speriat, s-a ascuns în spatele tatălui său, elefantul Albert, de unde o privea pe furiș, zărind pe sub gene o girafă uriașă, mai mare decât girafa Ela. Și gâtul îl avea mai lung decât al ei; la fel și picioarele. Pentru început, mărimea i se părea înspăimântătoare, dar când a înțeles că dimensiunile ei uriașe nu deranjează pe nimeni, a început să-i arunce priviri prietenoase. Girafa Săndel s-a făcut că nu observă asta și nici faptul că micuțul elefant i s-a strecurat pe sub burtă, de unde privea în sus, către picioarele ei lungi.

Girafa Săndel tocmai le povestea celorlalți despre călătoria ei, când i-a atras atenția faptul că cineva sforăie. Cu toții s-au uitat în jur, dar habar n-aveau cine ar putea fi.

— Dar e Trompețel! a exclamat elefăntica Cora. A obosit mititelul...

La auzul vocii mamei sale, Trompețel se mișcă nițel, dar nu se trezi, ci respiră mai departe zgomotos. Din acel moment, ceilalți începură să vorbească în șoaptă și, nu peste mult timp, își reluară plimbarea prin grădina zoologică.

Girafa Săndel mai avea încă multe de văzut până să poată spune că este și ea de-a locului. Ardea de nerăbdare să se bucure de compania noilor săi prieteni.

4. Maimuțele buclucașe

Michi, Vichi și Achi, cele trei maimuțe, se plictiseau teribil. Cealți, tigru Tomiță și tigroaica Tigra, leii Felix și Filip, împreună cu girafa Ela și girafa Săndel, locatara cea nouă, se perindau prin grădina zoologică. Îi arătau lui Săndel împrejurimile. Dimineața i-au însoțit pentru o vreme și Michi, Vichi și Achi, dar s-au plictisit destul de repede.

— Cât poate să dureze o plimbare? bombăni nemulțumită maimuța Michi.

— Chiar nu se plictisesc? întrebă Vichi.

— Haideți să facem ceva amuzant! încercă Achi să-și înveselească frații.

Cele trei maimuțe se uitară nedumerite una la alta, căci se putea vedea pe privirea și pe rânjetul lor că se gândesc la același lucru. Dădură o fugă până acasă, deoarece în casa maimuțelor întotdeauna puteai găsi numeroase banane. Una dintre distracțiile lor favorite era să arunce peste tot coji de banane și să pândească, ascunse între ramurile copacilor, ca să vadă cine alunecă

pe ele. Plănuind și de această dată aceeași farsă, cele

trei maimuțe neastâmpărate se apucară degrabă

să înfulece cât mai multe banane. Au adunat

toate cojile de banane într-un coș, pe care

Michi l-a apucat numaidecât cu coada,

pornind la drum. Au împrăștiat peste tot

pe unde treceau cojile de banane, după

care s-au cățărat într-un copac, ca de

acolo să-i pândească pe cei ce vor aluneca,

căzând în capcana lor.

N-a fost nevoie să aștepte prea mult

timp, căci au apărut tigrii Tigra și Tomiță

venind spre ei. Deodată, tigru Tomiță

căzu cât era de lung, în timp ce Tigra privi

nedumerită ce se întâmplă și atunci obser-

vă cojile de banane.

— Maimuțele acelea buclucașe au

pus asta la cale! Sunt sigur de asta,

bombăni tigru Tomiță, după care...

dintr-un singur salt... hop!... în copac.

Cele trei maimuțe s-au speriat atât

de tare, încât au luat-o imediat la goană,

în timp ce tigrii Tigra și Tomiță și-au

continuat liniștiți drumul, atenți totuși la

eventualele coji de banane ce le-ar putea

apărea în cale.

